

Heilaa lähden etsimähän

sov. Knut KANGAS

Cantabile
mp

Hei-laa läh-den et-si-mä-hän, ri-kas-ta ja uut-ta, hei-laa läh-den et-si-mä-hän
En nee mull'on mu-resta, kuin me-ren poh-jass' san-taa. En nee mull'on mu-res-ta, kuin

ri-kas-ta ja uut-ta. Hil-jal-len-sa sam-mut-te-len, van-han rak-ka-ut-ta.
me-ren poh-jass' san-taa. Ei-oo kel-le va-lit-taa, vaan it-se täy-tyy kan-taa.

Hil-jal-len-sa sam-mut-te-len, van-han rak-ka-ut-ta.
Ei-oo kel-le va-lit-taa, vaan it-se täy-tyy kan-taa.

(788) VII/ Finnisch

HEI

Heilaa lähden etsimähän

Heilaa lähden etsimähän, Einen Schatz gehe ich suchen,
rikasta ja uutta, einen reichen und neuen,
Hiljallensa sammuttelen, Allmählich lösche ich
vanhan rakkautta. die Liebe des alten.

En nee mull' on muresta, Mehr habe ich Kummer
kuin meren pohjass' santaa. als es auf dem Meeresboden
 Sand gibt.

Eioo kelle valittaa, Ich habe niemanden, bei dem ich
 klagen könnte,
vaan itse täytyy kantaa. sondern ich muss sie allein tragen.

sov. Knut KANGAS